

ת"פ (קריות) 23533-01-24 - מדינת ישראל נ' אמיר חאלד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 23533-01-24 מדינת ישראל נ'

חאלד(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אמיר חאלד

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין) והחזקת תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.11.23 נמצא הנאשם מחזיק באקדח מסוג CZ ובתוכו מחסנית עם 16 כדורי 9 מ"מ, וזאת מתחת למזרן עליו ישן.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעונים על פה בהם הודגשו חומרת העבירה והערכים המוגנים שנפגעו. כן הוצגה פסיקה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי ועתרה להטיל עליו 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

3. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 9-15 חודשי מאסר בפועל. כן הגיש פסיקה. הודגש כי הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות מלאה. ביחס לעבר הפלילי נטען כי לחובתו הרשעה יחידה וכי הוא עצור תקופה ארוכה בתנאים קשים. עוד ציין הסנגור כי הנאשם הוא אב יחידי לקטינה כבת חמש וטרם מעצרו עבד ופרנס את משפחתו וכי איבד את אביו לאחרונה באופן פתאומי. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה למקם את עונשו בתחתית המתחם לו עתרה.

4. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא אינו עבריין ואין לו סכסוכים, התנצל על מעשיו וביקש להתחשב בו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. הערכים המוגנים שנפגעו בשל העבירות ברורים ומדובר בפגיעה בשלום הציבור, בטחונו ואף בסיכון חיי אדם. בהקשר זה ראו ע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה** (10.5.2022) שם נקבע כי "בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו [...] עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור...".

6. למרבה הצער, עדים אנו בשנים האחרונות למקרים רבים של שימוש בנשק במרחב הציבורי הגובה מחיר כבד בגוף ובנפש, לעיתים אף של בלתי מעורבים שנקלעו לרוע מזלם לאירוע ירי שכוון לעבר אחר. בהקשר זה ראו:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי" (ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, פסקה 5 (14.4.2022); להלן - עניין **קדורה**).

וראו גם:

"הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשק בלבד. השימוש בנשק עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בליבת חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובד אחד. רובד נוסף הוא התעצמות הפעילות העבריינית, פועלה ושאיפתה לשלוט בתחומים רחבים ושונים...אקדח שיורה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו

למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה... אין להפריז במשקל שיש לתת לנתונים כגון סוג האקדח, ולקבוע מעין "מדרגה עונשית" שמתמקדת אך ורק בנתון זה ובתוצאה, ולא בסיכון שנוצר. העיקר נעוץ, כאמור, בכוחו של הנשק לפגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חיי השגרה של החברה. כפי שהובהר, חלק מרעתן החולה של עבירות הנשק מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשק, אלא בנזקים שנלווים להחזקה ונשיאה של כלי נשק בידי אזרחים באופן בלתי חוקי" (ע"פ 6383/21 קריף נ' מדינת ישראל (13.02.2022)).

7. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מדובר באקדח תקני מסוג קליבר 9 מ"מ בעל יכולת להרוג אדם, אשר בתוכו הייתה מחסנית ובה 16 כדורים. האקדח היה מתחת למזרן עליו ישן הנאשם ומדובר אפוא בהחזקה "אישית וצמודה" של נשק חם עם תחמושת חיה בתוכו כך שפוטנציאל הנזק היה ממש, מידי וברור. ודוק: החזקה כגון זו אף קרובה במהותה לנשיאת נשק מבחינת הערכים המוגנים ופוטנציאל הנזק.

8. מדיניות הענישה: בית המשפט העליון קבע בשנים האחרונות בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור עבירות הנשק וכי יש להחמיר בענישה במקרים אלו. ראו מיני רבים:

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת מקלע [...] הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העבריין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק" (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021))

"עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחוננו". (ע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל (20.12.2023); להלן - **עניין חווא**)

9. כן אציין שבהתאם לתיקון 140 לחוק העונשין, קובע סעיף 144(ז) כי מי שהורשע בעבירה של החזקת נשק "לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי". לעובדה שקיימת ענישת מינימום בחוק (ובענייננו של 21 חודשי מאסר - בפועל ועל תנאי) השלכה על מתחם הענישה שכן "אין לקבוע, ככלל, רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכנו 'טעמים מיוחדים' המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים" (ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017)); וראו בנושא גם ע"פ 1693/23 אסלאם אבו אחמד נ' מדינת ישראל (3.23.2023); ע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.2021)).

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לעניין **קדורה** בו הוטלו על נאשם 18 חודשי מאסר בשל החזקת אקדח, כדורים ורימון על גג הבית וזאת עבור אחר. בית המשפט העליון ציין כי "ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...] ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים' ". ודוק: על העבירה לא חל תיקון 140 שכן היא נעברה טרם כניסתו לתוקף; כן אפנה לפסקי דין נוספים בהם נעברה העבירה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140: רע"פ 3278/23 ולדיסלב מיכאלוב נ' מדינת ישראל (2.5.2023), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת אקדח וכדורים ל-10 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 3636/23 מועתז אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (16.5.2023), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחסנית ובה שישה כדורים ל-13 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 57230-03-24 אבו עראר נ' מדינת ישראל (22.5.2024), בו נדון נאשם שהורשע בהחזקת אקדח שהוסב מאקדח הזנקה וכן 26 כדורים ומחסנית ובה 8 כדורים, ל-24 חודשי מאסר בפועל. אציין כי בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי-ב"ש) 56739-09-20 מדינת ישראל נ' מאג'די גדיפי (6.5.2021) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 בגין החזקת אקדח, שלוש מחסניות ו-37 כדורים. על הנאשם הוטל עונש מאסר למשך 24 חודשים; עפ"ג 46460-02-22 מדינת ישראל נ' אמיר צואלחה (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת אקדח ומחסנית ריקה שנתפסו בשטח פתוח במרחק של כמאה מטר מביתו והוטלו עליו 12 חודשי מאסר; כן אפנה לפסקי דין שניתנו בגין עבירות שנעברו לאחר כניסתו לתוקף של תיקון מס' 140: עפ"ג (מחוזי חי') 59848-12-23 מחאגנה נ' מדינת ישראל (15.2.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת החזקת אקדח הזנקה ותחמושת ל-20 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה קבע בית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (מחוזי-חי') 63100-02-24 מדינת ישראל נ' כילאני מחאג'נה (25.6.2024) בו נדון נאשם לעונש מאסר בן 28 חודשים בגין כך שהחזיק בביתו שני אקדחים כאשר כל אחד מהם היה טעון במחסנית ובה כדורים, וכן שלוש מחסניות נוספות מלאות בתחמושת, וקופסה נוספת המכילה 31 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-40 חודשי מאסר; ת"פ (מחוזי -מרכז) 46939-09-23 מדינת ישראל נ' יצחק צ'קולה (24.6.2024) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח טעון במחסנית ריקה ו-12 כדורי תחמושת; ת"פ 30433-06-22 מדינת ישראל נ' מיעארי (18.6.2024) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 14-30 בגין החזקת אקדח ומחסנית ריקה. האקדח הוחזק במקרה זה בעליית גג של דירת סבתו של הנאשם והיה

11. עם זאת, בצד מדיניות ענישה מחמירה המבכרת את שיקולי ההלימה וההרתעה, ניתן למצוא מקרים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום ואפנה למשל לע"פ 4552/21 רושדי כיאל נ' מדינת ישראל (25.10.2022); ע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022); עפ"ג 29123-08-22 מדינת ישראל נ' דעים (17.11.2022); עפ"ג (חיפה) 45331-04-23 רבקה ביטון נ' מדינת ישראל (21.12.2023), בו התקבל ערעור נאשמת שהחזיקה אקדח מוסב ותחמושת ועונשה הוקל מעשרה חודשי מאסר בפועל לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם המצדיקים חריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסקיר בענייניו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 29), את הנסיבות האישיות ואת הודאתו בביצוע העבירות שחסכה בזמן שיפוטי ובה ראיתי כחרטה והבנת הפסול. כן הבאתי בחשבון את התקופה בה הנאשם עצור, כאשר תנאי המעצר לא אחת קשים ממאסר, ובמיוחד בימים אלו. מנגד הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירות אלימות משנת 2020 בגין ריצה מאסר ארוך (יחסית) בעבודות שירות.

15. העונש ההולם אפוא את המעשים מחייב אפוא מאסר בכליאה. בכך יבואו לידי ביטוי חומרת המעשים, עקרון הגמול וההלימה וכן יינתן משקל ראוי לצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות דומות. ברי בעיני שעונש זה עלול לפגוע בנאשם באופן לא קל, במיוחד כאשר מדובר במאסר ראשון והבאתי נתון זה בחשבון בקביעת מידת העונש. לא התעלמתי גם מההכרה ההולכת וגוברת בדבר ההשפעות השליליות של עונש המאסר (ראו בעניין זה **דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים**, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר")), ואולם אין מנוס במקרה זה מהטלת עונש מאסר וזאת בשל מהות העבירות, מתחם הענישה ויתר הנסיבות שפורטו לעיל. עם זאת, על רקע הנתונים האישיים וקבלת האחריות, ראיתי לקבוע עונש המצוי קרוב לתחתית המתחם, אם כי שלא בתחתיתו ממש (לשיקולי הענישה בתוך המתחם ראו בשינויים המחויבים ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת (22.12.2020)).

16. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 19 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 3.1.24 וכן יש לנכות את ימי המעצר בין הימים 28.11.23-12.12.23

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא עוון.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, במעמד הצדדים.